

PSALMUS CXIX.

SECUNDUM HEBRÆOS.

V. V. -- Alleluia.

1. *Aleph.* Beati immaculati in via, qui ambulat in lege Domini.
 2. Beati qui scrutantur testimonia ejus; in toto corde exquirunt eum.
 3. Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.
 4. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.
 5. Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas.
 6. Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.
 7. Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.
 8. Justificationes tuas custodiam : non me derelinquas usquequaque.
 9. *Beth.* In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.
 10. In toto corde meo exquisivi te : ne repelas me a mandatis tuis.
 11. In corde meo abscondi eloquia tua : ut non peccem tibi.
 12. Benedictus es, Domine : doce me justificationes tuas.
 13. In labiis meis pronuntiavi omnia judicia oris tui.
 14. In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis.
 15. In mandatis tuis exercebor, et considerabo vias tuas.
 16. In justificationibus tuis meditabor : non obliviscar sermones tuos.
 17. *Gimel.* Retribue servo tuo, vivifica me, et custodiam sermones tuos.
 18. Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua.
 19. Incola ego sum in terra : non abscondas a me mandata tua.
 20. Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.
 21. Increpasti superbos : maledicti qui declinant a mandatis tuis.
 22. Aufer a me opprobrium et contemptum, quia testimonia tua exquisivi.

V. S. H.

- Aleph.* Beati immaculati in via : qui ambulat in lege Domini.
 Beati qui custodiunt testimonia ejus : in toto corde requirunt [al. *requirunt*] eum.
 Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.
 Tu mandasti præcepta tua custodiri nimis.
 Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodienda præcepta tua.
 Tunc non confundar, cum respexero ad omnia mandata tua.
 Confitebor tibi in directione cordis : cum didicero judicia justitiæ tuæ.
 Præcepta tua custodiam : ne derelinquas me nimis.
Beth. In quo corrigit juvenis [h. *mundabit puer*] semitam suam, cum custodierit [h. *ut custodiat*] verba tua.
 In toto corde meo exquisivi te : ne errare me facias a mandatis tuis.
 In corde meo abscondi eloquium tuum, ut non peccem tibi.
 Benedictus tu [al. *es*], Domine : doce me præcepta tua.
 In labiis meis narraui omnes justitias [h. *omnia judicia*] oris tui.
 In via testimoniorum tuorum lætatus [h. *ga-visus*] sum, quasi in omnibus divitiis.
 In præceptis tuis meditabor, et contemplantor semitas tuas.
 In justitiis [h. *præceptis*] tuis delectabor, non obliviscar verba tua.
Gimel. Tribue servo tuo : vivam, et custodiam verba tua.
 Revela oculos meos, et videbo [h. *aspiciam*] mirabilia de [al. *in*] lege tua.
 Advena ego sum in terra : non abscondas a me mandata [h. *præcepta*] tua.
 Desideravit anima mea desiderare [h. *meditari anima mea desideravit*] judicia tua in omni tempore.
 Increpasti superbos : maledicti qui recedunt a mandatis tuis.
 Aufer a me opprobrium et contemptum, quoniam testimonia tua custodivi.

23. Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur : servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.
 24. Nam et testimonia tua meditatio mea est, et consilium meum justificationes tuas.
Daleth. 25. Adhæsit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.
 26. Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : doce me justificationes tuas.
 27. Viam justificationum tuarum instrue me, et exercebor in mirabilibus tuis.
 28. Dormitavit anima mea præ tædio ; confirma me in verbis tuis.
 29. Viam iniquitatis amove a me, et de lege tua miserere mei.
 30. Viam veritatis elegi, judicia tua non sum oblitus.
 31. Adhæsi testimoniis tuis, Domine : noli me confundere.
 32. Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.
He. 33. Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum, et exquiram eam semper.
 34. Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam ; et custodiam illam in toto corde meo.
 35. Deduc me in semitam mandatorum tuorum : quia ipsam volui.
 36. Inclina cor meum in testimonia tua, et non in avaritiam.
 37. Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me.
 38. Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.
 39. Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.
 40. Ecce concepivi mandata tua : in æquitate tua vivifica me.
Vau. 41. Et veniat super me misericordia tua, Domine : salutare tuum secundum eloquium tuum.
 42. Et respondebo exprobrantibus mihi verbum : quia speravi in sermonibus tuis.
 43. Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque : quia in judiciis tuis speravi.
 44. Et custodiam legem tuam semper : in sæculum et in sæculum sæculi.
 45. Et ambulabam in latitudine : quia mandata tua exquisivi.

- Etenim sederunt principes, adversum me loquebantur : servus autem tuus meditabatur præcepta tua.
 Sed et testimonia tua voluntas [h. *delectatio*] mea, quasi viri [h. *consilii*] amantissimi mei.
Daleth. Adhæsit pulveri anima mea : vivifica me juxta verbum tuum.
 Vias meas exposui [h. *narravi*], et exaudisti me [al. *tac. me*] : doce me justitiam tuam [h. *præcepta tua*].
 Viam præceptorum tuorum [h. *mandatorum*] fac me intelligere, et loquar in mirabilibus tuis.
 Distillavit anima mea præ stultitia : serva [h. *confirma*] me juxta eloquium tuum.
 Viam mendacii aufer a me, et legem tuam dona mihi [h. *miserere mei*].
 Viam fideli elegi : judicia tua proponebam.
 Adhæsi testimoniis tuis : Domine, ne confundas me.
 Viam mandatorum tuorum curram : quoniam dilatasti cor meum.
He. Ostende [h. *illumina*] mihi, Domine, viam præceptorum tuorum, et custodiam eam per vestigium.
 Doce me, et observabo legem tuam : et custodiam eam in toto corde.
 Deduc me in semitam mandatorum [h. *præceptorum*] tuorum : quia ipsam volui.
 Inclina cor meum ad testimonia tua, et non ad avaritiam.
 Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me.
 Suscita servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.
 Averte opprobrium meum quod reveritus sum : quia [al. *tac. quia*] judicia tua bona.
 Ecce desideravi præcepta [h. *mandata*] tua : in justitia tua vivifica me.
Vau. Et veniant mihi misericordiae tuæ, Domine, et salus tua juxta eloquium tuum.
 Et respondebo exprobrantibus mihi sermonem : quia speravi in sermone tuo.
 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usque nimis, quoniam judicia tua exspectavi.
 Et custodiam legem tuam jugiter : in sempiternum, et ultra.
 Et ambulabo in spatioso : quia præcepta tua quasivi.

46. Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum : et non confundere.
47. Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.
48. Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi : et exercebar in justificationibus tuis.
- Zain.* 49. Memor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spes dedisti.
50. Hæc me consolata est in humilitate mea : quia eloquium tuum vivificavit me.
51. Superbi inique agebant usquequaque : a lege autem tua non declinavi.
52. Memor fui judiciorum tuorum a sæculo, Domine, et consolatus sum.
53. Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
54. Cantabiles mihi erant justificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.
55. Memor fui nocte nominis tui, Domine : et custodivi legem tuam.
56. Hæc facta est mihi : quia justificationes tuas exquisivi.
- Heth.* 57. Portio mea, Domine, dixi, custodire legem tuam.
58. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : miserere mei secundum eloquium tuum.
59. Cogitavi vias meas : et converti pedes meos in testimonia tua.
60. Paratus sum, et non sum turbatus : ut custodiam mandata tua.
61. Funes peccatorum circumplexi sunt me : et legem tuam non sum oblitus.
62. Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ.
63. Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua.
64. Misericordia tua, Domine, plena est terra : justificationes tuas doce me.
- Teth.* 65. Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.
66. Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me : quia mandatis tuis credidi.
67. Priusquam humiliarer ego deliqui : propterea eloquium tuum custodivi.
68. Bonus es tu, et in bonitate tua doce me justificationes tuas.
69. Multiplicata est super me iniquitas superbiorum : ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
70. Coagulatum est sicut lac cor eorum : ego vero legem tuam meditatus sum.

Et loquar in testimoniis tuis coram regibus, et non confundar.

Et delectabor in mandatis tuis, quæ dilexi.

Et levabo manus meas ad mandata tua, quæ dilexi, et loquar in præceptis tuis.

Zain. Memento sermonis servo tuo : quem me sperare fecisti.

Hæc est consolatio mea in afflictione mea : quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi deridebant me nimis : a lege tua non declinavi.

Recordatus sum judiciorum tuorum a sæculo, Domine, et consolatus sum.

Horror obtinuit me ab impiis, qui dereliquerunt legem tuam.

Cantina erant mihi præcepta tua, in domo peregrinationis meæ.

Recordatus sum in nocte nominis tui, Domine, et custodivi legem tuam.

Hoc factum est mihi : quia præcepta tua custodivi.

Heth. Pars mea, Domine : dixi, ut custodiam verbum tuum.

Deprecatus sum vultum tuum in toto corde : miserere mei secundum eloquium tuum.

Recogitavi vias meas, et converti pedes meos ad testimonia tua.

Festinavi, et non neglexi, custodire mandata tua.

Funes impiorum implicaverunt me : legem tuam non sum oblitus.

Medio noctis surgam ad confitendum tibi, super judicia justitiæ [al. *justificationis*] tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium præcepta tua.

Misericordia tua, Domine, completa est terra, præcepta tua doce me.

Teth. Benefecisti cum servo tuo, Domine : secundum verbum tuum.

Bonum sermonem, et scientiam doce me : quia mandatis tuis credidi.

Antequam audirem, ego ignoravi : nunc autem eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, et beneficus : doce me præcepta tua.

Applicabant mihi mendacium superbi, ego autem in toto corde servabam præcepta tua.

Incrassatum est velut adeps cor eorum, et in lege tua delectabar.

71. Bonum mihi quia humiliasti me : ut discam justificationes tuas.

72. Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti.

Jod. 73. Manus tuæ fecerunt me, et plasnaverunt me : da mihi intellectum, et discam mandata tua.

74. Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur : quia in verba tua supersperavi.

75. Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua : et in veritate tua humiliasti me.

76. Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum servo tuo.

77. Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam : quia lex tua meditatio mea est.

78. Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me : ego autem exercebor in mandatis tuis.

79. Convertantur mihi timentes te, et qui noverunt testimonia tua.

80. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

Caph. 81. Defecit in salutare tuum anima mea, et in verbum tuum supersperavi.

82. Delecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes : Quando consolaberis me ?

83. Quia factus sum sicut uter in pruina : justificationes tuas non sum oblitus.

84. Quot sunt dies servi tui ? quando facies de persequentibus me judicium ?

85. Narraverunt mihi iniqui fabulationes : sed non ut lex tua.

86. Omnia mandata tua veritas ; inique persecuti sunt me, adjuva me.

87. Paulo minus consummaverunt me in terra : ego autem non dereliqui mandata tua.

88. Secundum misericordiam tuam vivifica me : et custodiam testimonia oris tui.

Lamed. 89. In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cælo.

90. In generationem et generationem veritas tua : fundasti terram, et permanet.

91. Ordinatione tua perseverat dies : quoniam omnia servant tibi.

92. Nisi, quod lex tua meditatio mea est ; tunc forte perissem in humilitate mea.

93. In æternum non obliviscar justificationes tuas : quia in ipsis vivificasti me.

94. Tuus ego sum, salvum me fac : quoniam justificationes tuas exquisivi.

95. Me expectaverunt peccatores ut perderent me : testimonia tua intellexi.

Bonum [al. add. *est*] mihi quia afflictus sum, ut discerem præcepta tua.

Melior est mihi lex oris tui : super millia auri et argenti.

Jod. Manus tuæ fecerunt me, et firmaverunt me [al. *tac. me*] : doce me, et discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur : quia sermonem tuum expectavi.

Scio, Domine, quia justum judicium tuum, et vere afflixisti me.

Sit, obsecro, misericordia tua in consolatione mea : sicut locutus es servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam : quia lex tua delectatio mea.

Confundantur superbi, quoniam inique contriverunt me : ego autem loquar in præceptis tuis.

Revertantur ad me qui timent te, et qui sciunt testimonium tuum.

Fiat cor meum perfectum in præceptis tuis, ut non confundar.

Chaph. Defecit in salutare tuum anima mea : in verbum tuum expectavi.

Consumpti sunt oculi mei in verbum tuum : dicentes, quando consolaberis me :

Et cum essem quasi uter in pruina : præcepta tua non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui ? quando facies in persequentibus me judicium ?

Foderunt mihi superbi foveas, quæ non erant juxta legem tuam.

Omnia mandata tua vera : falso persecuti sunt me, auxiliare mihi.

Paulo minus consumpserunt me in terra : ego autem non dimisi præcepta tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me, et custodiam testimonia oris tui.

Lamed. In æternum [al. *sæculum*], Domine, verbum tuum permanet in cælo.

In generationem, et generationem fides tua : fundasti terram, et stat.

Judicio tuo stant usque hodie : quia omnia servant tibi.

Nisi quod lex tua delectatio mea : forte perissem in pressura mea.

In sempiternum non obliviscar præceptorum tuorum : quia per ipsa vivificasti me.

Tuus ego sum, salva me : quoniam præcepta tua quæssivi.

Me expectaverunt impii, ut perderent me : testimonium tuum considerabo.

96. Omnis consummationis vidi finem : latum mandatum tuum nimis.

Mem. 97. Quomodo dilexi legem tuam, Domine ! tota die meditatio mea est.

98. Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo : quia in æternum mihi est.

99. Super omnes docentes me intellexi : quia testimonia tua meditatio mea est.

100. Super senes intellexi : quia mandata tua quesivi.

101. Ab omni via mala prohibui pedes meos : ut custodiam verba tua.

102. A iudiciis tuis non declinavi : quia tu legem posuisti mihi.

103. Quam dulcisa faucibus meis eloquia tua ! super mel ori meo.

104. A mandatis tuis intellexi : propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Non. 105. Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis.

106. Juravi et statui custodire iudicia justitiæ tuæ.

107. Humiliatus sum usquequaque, Domine ; vivifica me secundum verbum tuum.

108. Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, et iudicia tua doce me.

109. Anima mea in manibus meis semper, et legem tuam non sum oblitus.

110. Posuerunt peccatores laqueum mihi : et de mandatis tuis non erravi.

111. Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum : quia exultatio cordis mei sunt.

112. Inclinaui cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem.

Samech. 113. Iniquos odio habui, et legem tuam dilexi.

114. Adjutor et susceptor meus es tu : et in verbum tuum supersperavi.

115. Declinate a me, maligni, et scrutabor mandata Dei mei.

116. Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam : et non confundas me ab expectatione mea.

117. Adjuva me, et salvus ero, et meditabor in justificationibus tuis semper.

118. Sprevisisti omnes discedentes a iudiciis tuis : quia iniusta cogitatio eorum.

119. Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : ideo dilexi testimonia tua.

120. Confige timore tuo carnes meas : a iudicis enim tuis timui.

Omnis consummationis vidi finem : latum mandatum [h. *præceptum*] tuum nimis.

Mem. Quam dilexi legem tuam ! tota die hæc meditatio mea.

Super inimicos meos instruxisti me mandato tuo : quia in sempiternum hoc est mihi.

Super omnes qui docebant me, eruditus sum : quia testimonia tua meditatio mea.

Super senes intellexi : quia præcepta tua servavi.

Ab omni semita mala prohibui pedes meos, ut custodirem [al. *custodiam*] verba tua.

A iudiciis tuis non recessi : quia tu illuminasti me.

Quam dulce gutturi meo eloquium tuum, super mel ori meo.

Præcepta tua considerabam : propterea odivi omnem semitam mendacii.

Num. Lucerna pedi meo verbum tuum, et lux semitæ meæ.

Juravi, et perseverabo : ut custodiam iudicia justitiæ tuæ.

Afflictus sum usque nimis : Domine, vivifica me juxta verbum tuum.

Voluntaria oris mei complacent tibi, Domine, et secundum iudicia tua doce me.

Anima mea in manu mea semper, et legis tuæ non sum oblitus.

Posuerunt impij laqueum mihi, et a præceptis tuis non aberravi.

Hæreditas mea testimonia tua in sempiternum : quia gaudium cordis mei sunt.

Inclinaui cor meum ut facerem justitias tuas, propter æternam retributionem.

Samech. Tumultuosos odivi, et legem tuam dilexi.

Protectio mea et scutum meum tu es : verbum tuum expectavi.

Recedite a me, maligni, et custodiam mandata Dei mei.

Confirma me secundum verbum tuum, et vivam : et noli me confundere ab expectatione mea.

Auxiliare mihi, et salvus ero : et delectabor in præceptis tuis jugiter.

Abieci omnes qui aversantur præcepta tua : quia mendax cogitatio eorum.

Quasi scoriam computasti omnes impios terræ : propterea dilexi testimonia tua.

Horripilavit a timore tuo caro mea, et iudicia tua timui.

Ain. 121. Feci iudicium et justitiam : non tradas me calumniaribus me.

122. Suscipe servum tuum in bonum : non calumnietur me superbi.

123. Oculi mei defecerunt in salutare tuum, et in eloquium justitiæ tuæ.

124. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam, et justificationes tuas doce me.

125. Servus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

126. Tempus faciendi, Domine : dissipaverunt legem tuam.

127. Ideo dilexi mandata tua super aurum et topazium.

128. Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

Phe. 129. Mirabilia testimonia tua : ideo scrutata est ea anima mea.

130. Declaratio sermonum tuorum illuminat : et intellectum dat parvulis.

131. Os meum aperui, et attraxi spiritum : quia mandata tua desiderabam.

132. Aspice in me, et miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

133. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : et non dominetur mei omnis iniustitia.

134. Redime me a calumniis hominum, ut custodiam mandata tua.

135. Faciem tuam illumina super servum tuum, et doce me justificationes tuas.

136. Exitus aquarum deduxerunt oculi mei : quia non custodierunt legem tuam.

Sade. 137. Justus es, Domine, et rectum iudicium tuum.

138. Mandasti justitiam testimonia tua, et veritatem tuam nimis.

139. Tabescere me fecit zelus meus : quia oblitus sum verba tua inimici mei.

140. Ignitum eloquium tuum vehementer : et servus tuus dilexit illud.

141. Adolescentulus sum ego, et contemptus : justificationes tuas non sum oblitus.

142. Justitia tua, justitia in æternum ; et lex tua veritas.

143. Tribulatio et angustia invenerunt me : mandata tua meditatio mea est.

144. Æquitas testimonia tua in æternum : intellectum da mihi, et vivam.

Coph. 145. Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine : justificationes tuas requiram.

Ain. Feci iudicium et justitiam : ne derelinquas me his qui calumniantur me.

Sponde pro servo tuo in bonum : ne calumnietur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo juxta misericordiam tuam, et præcepta tua doce me.

Servus tuus sum ego, instrue me : et cognoscam testimonia tua.

Tempus est ut facias, Domine : prævaricati sunt legem tuam.

Propterea dilexi mandata tua super aurum et topazium.

Propterea in [al. *ad*] universa præcepta tua direxi : omnem semitam mendacii odio habui.

Phe. Mirabilia testimonia tua ; ideo custodivit ea anima mea.

Ostium sermonum tuorum lucidum, docens [al. *docet*] parvulos.

Os meum aperui et respiravi : quia mandata [h. *præcepta*] tua desiderabam.

Respice ad me, et miserere mei : juxta iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos firma [al. *confirma*] in sermone [h. *eloquio*] tuo, et non des potestatem in me universæ iniquitati.

Redime me a calumnia hominis, et custodiam præcepta [h. *mandata*] tua.

Vultum tuum ostende servo tuo, et doce me præcepta tua.

Rivi aquarum fluebant de oculis meis : quia non custodierunt legem tuam.

Sade. Justus es, Domine, et rectum iudicium tuum.

Præcepisti justitiam testimoniis tuis, et veritatem nimis.

Consumpsit me zelus meus : quia oblitus sum verborum tuorum hostes mei.

Probatus sermo tuus nimis, et servus tuus dilexit illum.

Parvulus ego sum, et contemptibilis : sed præcepta tua non sum oblitus.

Justitia tua, justitia sempiterna, et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me : mandata tua voluntas mea.

Justa testimonia tua semper [h. *seculum*] : doce me, et vivam.

Coph. Clamavi in toto corde, exaudi me, Domine : præcepta tua custodiam.

146. Clamavi ad te: salvum me fac, ut custodiam mandata tua.

147. Præveni in maturitate, et clamavi: quia in verba tua supersperavi.

148. Præverunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

149. Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine, et secundum iudicium tuum vivifica me.

150. Appropinqua-verunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.

151. Prope es tu, Domine, et omnes viæ tuæ veritas.

152. Initio cognovi de testimoniis tuis: quia in æternum fundasti ea.

Res. 153. Vide humilitatem meam, et eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

154. Iudica iudicium meum, et redime me: propter eloquium tuum vivifica me.

155. Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.

156. Misericordiam tuam multam, Domine: secundum iudicium tuum vivifica me.

157. Multi qui persequuntur me, et tribulant me: a testimoniis tuis non declinavi.

158. Vidi prævaricantes, et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.

159. Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: in misericordia tua vivifica me.

160. Principium verborum tuorum, veritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Sin. 161. Principes persecuti sunt me gratis, et a verbis tuis formidavit cor meum.

162. Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.

163. Iniquitatem odio habui, et abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

164. Septies in die laudem dixi tibi, super iudicia iustitiæ tuæ.

165. Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalum.

166. Expectabam salutare tuum, Domine, et mandata tua dilexi.

167. Custodivit anima mea testimonia tua, et dilexit ea vehementer.

168. Servavi mandata tua et testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Tav. 169. Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

170. Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.

Invocavi te, salvum me fac, et custodiam testimonia tua.

Surgebam adhuc in tenebris, et clamabam, verbum tuum expectans.

Præveniebant oculi mei vigilias, ut meditarer in sermonibus tuis.

Vocem meam exaudi juxta misericordiam tuam: Domine, secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinqua-verunt persecutores mei sceleris, et a lege tua procul facti sunt.

Prope es tu, Domine, et omnia mandata tua veritas.

A principio novi de testimoniis tuis: quod in æternum fundaveris ea.

Res. Vide afflictionem meam, et eripe me: quia legis tuæ non sum oblitus.

Iudica causam meam, et redime me: in sermone tuo vivifica me.

Longe ab impiis salus: quia præcepta tua non quæsierunt.

Misericordiam tuam multam, Domine: juxta iudicia tua vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et affligunt me: a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricatores tuos, et morebam: quia verbum tuum non custodierunt.

Vide quoniam præcepta tua dilexi: Domine, juxta misericordiam tuam vivifica me.

Caput verborum tuorum veritas, et in sempiternum omne iudicium iustitiæ tuæ.

Sin. Principes persecuti sunt me sine causa: verba autem tua timuit cor meum.

Gaudens ego sum in eloquio tuo: sicut qui invenit spolia multa.

Mendacium odio habui, et detestatus sum: legem [al. add. autem] tuam dilexi.

Septies in die laudavi te super iudiciis iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalum.

Expectavi salutare tuum, Domine, et mandata tua feci.

Custodivit anima mea testimonia tua, et dilexit ea nimis.

Custodivi præcepta tua et testimonia tua, quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Tav. Ingredietur [h. appropinquet] laus mea coram te, Domine: secundum verbum tuum doce me.

Veniat deprecatio mea ante vultum tuum: secundum eloquium tuum libera me.

171. Eructabunt labia mea hymnum, cum docueris me justificationes tuas.

172. Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas.

173. Fiat manus tua ut salvet me: quoniam mandata tua elegi.

174. Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua meditatio mea est.

175. Vivet anima mea, et laudabit te, et iudicia tua adjuvabunt me.

176. Erravi sicut ovis quæ perit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Fundant labia mea hymnum. docebis enim me præcepta tua.

Loquetur lingua mea sermonem tuum: quia omnia mandata tua æquitas.

Sit manus tua auxiliatrix mea: quia præcepta tua elegi.

Desideravi salutare tuum, Domine, et lex tua voluntas mea.

Vivet anima mea, et laudabit te: et iudicia tua auxiliabuntur mihi.

Erravi quasi ovis perditus, quære servum tuum: quia mandatorum [h. præceptorum] tuorum non sum oblitus.

Argumentum. — e In hunc Psalmum varia congesta sunt, quæ ad pietatem alendam et confirmandam faciunt, hinc scopus est auctoris præcipuus; ut doceat beatam vitam in observatione divinarum præceptorum esse positam. Quare precatur Deum, ut animam ad obedientiam suis legibus plene perfectæ præstandam ipsi confirmet, atque adeo caveat, ut ne ullis malis et formidinibus, ullis illecebris et irritamentis ad transgrediendum eas impelli possit et incitari. Quibus continuæ preces interseruntur, ut Deus eum conservet, eripiatque e conditione misera, in qua versatur. Quæ dum precatur, testatur simul suam innocentiam et puritatem a criminibus, quorum ab adversariis accusatur, atque sese commendat Dei favori et defensionis in omnibus vitæ suæ periculis, argumento sæpe repetito ab amore et studio suo erga leges divinas, a vitæ suæ innocentia et puritate, hostium improbitate, Dei veracitate. Rosenmull. Vixit enim octostichis conscriptum carmen hæc ratione. ut primum octostichum per omnes versus a prima alphabeti littera A incipiat, secundum a ב, tertium a ג, et sic deinceps. In quo ipso artificio, peccentoris ætatis indicio, præcipua causa ponenda est, quod non perpetua sed dissipata et abrupta oratione argumentum persiquitur scriptor. Ex vers. 23 et 161 perlocutio videtur, fuisse auctorem ordinis sui spectatissimum: vers. 46. 79 et multi alii proderere possint legis divine nuntium et interpretem. Divina lex variis in hoc Psalmo designatur nominibus, puta תורה lex in genere; דרך דרכים via, via; נתיבות semita; נדבות præcepta, gall. préceptes vel enseignements, Vulg. testimonia, puta divina voluntatis (Kimchi docet hoc nomine significari doctrinam divinam, quatenus habet adjuncta testimonia, i. e. sacramenta et ritus, qualia sunt circumcisio, sabbatum, etc.); פקדים edicta, gall. ordonnances, vel observances; חקים statuta, vel decreta, Vulg. justificationes, quia ea iustos faciunt homines; מצוות jussa, Vulg. mandata, gall. ordres; משפטים sententiæ, Vulg. iudicia, puta lex cum promissis et minis, quibus sancitur; דבר verbum vel sermo; אמרה verbum vel sermo, Vulg. eloquium.

I.

1. Beati qui sunt integri viæ (vitæ), qui ambulat in lege Jovæ.
2. Beati qui servant præcepta ejus, qui toto corde quærunt eum.
3. Omnino non faciunt pravum facinus, in viis ejus ambiunt.
4. Tu proposuisti edicta tua, ut observarentur valde (summo studio).
5. Utinam recte dirigantur viæ meæ, ita ut observem statuta tua.
6. Tunc non pudore afficiar, dum respexero omnia jussa tua.
7. Celebrabo te sincero animo, discens sententias tuas justas.
8. Stetit tua observabo, ne derelinquas me nimis.

II.

9. Qua ratione puram reddet adolescens viam suam? custodiendo (se, vel viam, vitam) secundum verba tua.

10. Toto meo corde quaero te,
ne me aberrare sinas a jussis tuis.
11. In corde meo recondo sermones tuos,
ut non peccem in te.
12. Benedictus tu sis, Jova,
doce me statuta tua.
13. Labiis meis enarro
omnes sententias oris tui.
14. De via (observatione) praeceptorum tuorum *isctor*,
velut de cunctis divitiis.
15. Edicta tua meditari volo,
et respicere vias tuas.
16. Statutis tuis oblecto me,
non obliviscar sermones tuos.

III.

17. Benefacias servo tuo, ut vivam,
et servabo verba tua.
18. Aperi oculos meos, ut adspiciam
mirabilia ex lege tua *apparentia*.
19. Peregrinus ego *sum* in terra (ideoque ignarus),
ne occultes a me jussa tua.
20. Comminuta (consumpta) est anima mea desiderio
sententiarum tuarum omni tempore.
21. Incepasti superbos: « Maledicti
qui aberrant a jussis tuis! »
22. Devolve a me opprobrium et contemptum,
nam praecepta tua servo.
23. Sedent principes, contra me colloquuntur,
servus tuus *interea* meditatur statuta tua.
24. Praecepta tua deliciae meae,
viri consilii (consiliiarii) mei.

IV.

25. Adhaeret pulveri anima mea,
vitae me restituere secundum verbum tuum.
26. Vias (res, vel actiones) meas enarro *tibi*, et exaudis me;
doce me statuta tua.
27. Viam edictorum tuorum fac me nosse,
et meditabor mirabilia tua.
28. Lacrymat (alius, *elanquet*) anima mea ex aegritudine,
erige me secundum verbum tuum.
29. Viam mendacii remove a me,
et legem tuam gratiose concede mihi.
30. Viam veritatis elegi,
sententias tuas posui (vitae meae regulam; alius: i. e. *servo*),

31. Inhereo praeceptis tuis,
Jova, ne me pudore afficias.
32. Viam jussorum tuorum curro (alius, *curram, si latam, etc.*),
nam latum facis (ab angustia; Maurer, *intelligens eorum reddis*) cor me

V.

33. Doce me, Jova, viam statutorum tuorum,
ut servem eam usque ad finem.
34. Intelligentem me redde, ut servem legem tuam,
et observem eam toto corde.
35. Fac ut ingrediar semitam jussorum tuorum,
nam ea delector.
36. Inclina cor meum ad praecepta tua,
neque ad lucrum *turpe*.
37. Praeterire fac (averte) oculos meos, ne respiciant vanum (res vanas),
in viis tuis vivum (alacrem) me redde.
38. Stare fac (adimple) servo tuo verbum tuum,
quod *est* (dedisti) timori (timentibus) tui (vel, *qui deditus est timori tuo*).
39. Amove opprobrium meum, quod timeo,
nam sententiae tuae bonae (justae) *sunt*.
40. En, desiderio teneor edictorum tuorum,
pro justitia tua vivum me serva (Maurer ut vers. 37 membrum posterius).

VI.

41. Et superveniant mihi misericordiae tuae, Jova,
auxilium tuum secundum verbum tuum:
42. Ut respondeam convicatori meo verbum (aliquid, rem);
nam fiduciam posui in verbo tuo.
43. Neve subtrahas ori meo verbum veritatis nimis,
nam sententias tuas exspecto.
44. Et observabo legem tuam continuo,
in perpetuum atque sempiternum.
45. Et incedam in spatio amplo (prosperitate);
nam edicta tua quaero.
46. Et loquar de praeceptis tuis coram regibus,
neque erubescam.
47. Et oblectabo me jussis tuis,
quae diligo.
48. Et tollam manus meas ad jussa tua (ea sancte habebo), quae diligo,
et meditabor statuta tua.

VII.

49. Memor sis verbi *tui* servo tuo,
propterea quod spem fecisti mihi.
50. Hoc solatium *est* (vel *sit*) meum in miseria mea,
quod verbum tuam vitam (vel *prosperitatem*) mihi reddit.

51. Insolentes illudunt mihi valde,
a lege tua non deflecto.
52. Memor sum sententiarum tuarum ab antiquo,
et consolor me.
53. Aestus vehemensprehendit me præ improbis,
qui derelinquunt legem tuam.
54. Cantus (cantandi materia) sunt mihi statuta tua
in domo peregrinationum (hujus vite miseriarum) mearum.
55. Memor sum nocte (tribulationis?) nominis tui, Jova,
et observo legem tuam.
56. Hoc est mihi (proprium, vel *solatium*),
quod edicta tua servo.

VIII.

57. Pars mea, Jova, dico,
est observare verba tua (vel, *pars mea Jova est, statuo observare, etc.*)
58. Precor te toto corde,
miserere mei secundum verbum tuum.
59. Reputo vias meas,
et reduco pedes meos ad præcepta tua.
60. Festino, nec cunctor,
observare jussa tua.
61. Laquei (alii, *catervæ*) improborum circumdant me,
legem tuam non obliviscor.
62. Media nocte surgo (vel *surgam*) ad gratias agendas tibi
propter sententias tuas justas.
63. Sodalis ego *sum* omnibus qui timent te,
et iis qui observant edicta tua.
64. Clementiæ tuæ, Jova, plena est terra;
statuta tua doce me.

IX.

65. Benefacis servo tuo, Jova,
secundum verbum tuum.
66. Bonum intellectum et scientiam doce me,
nam in jussis tuis innitor.
67. Priusquam afflictus essem, erravi (deliqui);
nunc vero sermones tuos observo.
68. Benignus tu es et benefaciens,
doce me statuta tua.
69. Consuunt (Maurer, *agglutinant*) mihi mendaciæ,
ego toto corde servo edicta tua.
70. Obesum (i. e. stupidum) est, ut pinguedo, cor eo
ego lege tua me obiecto.
71. Bene mihi, quod afflictus fui,
ut discerem statuta tua.

72. Melior mihi lex oris tui est,
quam millia auri et argenti.

X.

73. Manus tuæ fecerunt me et formaverunt me;
intelligentem me redde, ut discam jussa tua.
74. Timentes te vident me et lætantur,
nam verbum tuum *haud frustra* exspecto.
75. Novi, Jova, justitiam (justas) esse sententias tuas,
et cum fide (æque) te me afflixisse.
76. Sit, quæso, gratia tua solatio meo,
secundum verbum tuum servo tuo.
77. Superveniat mihi misericordia tua, ut vivam,
nam lex tua deliciae meæ.
78. Confundantur (spe excidant) insolentes,
nam fallaciter (vel *sine causa*) calumniis me deprimunt;
ego meditor de edictis tuis.
79. Convertant se ad me cultores tui,
et cognoscant præcepta tua (Ewaldus, *et qui cognoscunt*).
80. Fiat cor meum perfectum (sine reprehensione; Maurer, *totum*) in statutis
tuis,
ut non pudore afficiar.

XI.

81. Tabescit ad (gall. *après*) salutem tuam anima mea,
nihilominus verbum tuum *semper* exspecto.
82. Tabescunt oculi mei desiderio verbi tui (adimplendi),
dum dico: « Quando consolaberis me? »
83. Si etiam fiam ut uter *vinarius* in fumo (aridus et corrugatus);
statuta tua non obliviscor.
84. Quot *sunt* dies vitæ servi tui?
quando facies de persecutoribus meis iudicium?
85. Fodiunt mihi insolentes foveas,
qui non *sunt* (alii, *quod non est*) secundum legem tuam.
86. Omnia jussa tua fidelia;
sine causa (vel *dolose*) persequuntur me, juva me.
87. Prope fuit, ut perderent me ad terram (prostratum),
ego vero non dereliqui edicta tua.
88. Secundum gratiam tuam vitæ me restitue,
ut observem præceptum oris tui.

XII.

89. In perpetuum (alii intelligunt *es*), Jova,
verbum tuum firmiter stat in cælis (*cæli* firmata)
90. Per omnes ætates *mea* net fides tua:
fundasti terram, et stat (ita fides tua).

91. Ad sententias tuas stant (gall. *sont debout*) *cuncta* (caeli et terra)
(usque ad hanc diem, semper),
nam omnia *sunt* servi tui.
92. Nisi lex tua deliciae meae,
tunc periissem in miseria mea.
93. In perpetuum non obliviscar edicta tua,
nam iis vitae me restituis (me recreas, vel erigis).
94. Tuus ego *sum*, adjuva me,
nam edicta tua quaero.
95. Me expectant (inhiant) improbi, ut perdant me;
praecepta tua attendo.
96. Omni perfectioni (omnis rei perfectae) vidi finem (gall. *borne*);
late patens *est* iussum tuum valde.

XIII.

97. Quam diligo legem tuam!
omni tempore illa *est* meditatio mea.
98. Hostibus meis sapientiores me reddunt iussa tua,
nam in perpetuum id (haec) mihi *in oculis est*.
99. Omnibus docentibus me prudentior ego sum,
nam praecepta tua meditatio mea *sunt*.
100. Senioribus intelligentior ego sum,
nam edicta tua servo.
101. Ab omni tramite malo cohibeo pedes meos,
ut observem verbum tuum.
102. A sententiis tuis non recedo,
nam tu instituisti me.
103. Quam levia (suavia) sunt palato meo verba tua!
magis quam mel ori meo.
104. Ex edictis tuis sapere disco,
propterea odi omnem tramitem mendacii.

XIV.

105. Lucerna pedibus meis *est* verbum tuum,
et lux semitae meae.
106. Juravi, et praestare id volo,
observatum me esse sententias tuas justas.
107. Afflictus sum valde;
Jova, vitae me restituere (me erige).
108. Spontanea sacrificia oris mei (laudes meas) benevole excipe, Jova,
et sententias tuas doce me.
109. Anima (vita) mea in manibus meis semper,
et legem tuam non obliviscor (eam servo cum vitae periculo).
110. Ponunt improbi laqueum mihi,
et ab edictis tuis non aberro.

111. Peculii instar teneo praecepta tua in aeternum,
nam gaudium cordis mei illa *sunt*.
112. Flexi cor meum ad faciendum statuta tua
in perpetuum usque ad finem.

XV.

113. Divisos (dubitatores, incredulos) odi,
et legem tuam diligo.
114. Protector (Maurer, *latibulum*) meus et clypeus meus tu *es*,
verbum tuum exspecto (in eo confidens).
115. Recedite a me, malefici,
ut servem iussa Dei mei.
116. Sustenta me secundum sermonem tuum, ut vivam,
neque me confundi sinas ab expectatione mea (vel, *propter spem meam*).
117. Suffulci me, ut salvus fiam,
et respiciam statuta tua continuo.
118. Contemnis omnes qui aberrant a statutis tuis,
nam vanitas (vana) est fraus eorum.
119. Ut scorias auferes (LXX, *חשבת* *reputavi*) omnes improbos terrae,
ideo diligo praecepta tua.
120. Horret praeter terrore tui caro mea,
atque a sententiis tuis timeo.

XVI.

121. Feci quod aequum et justum est,
non me relinques (dabis) oppressoribus meis.
122. Sponde pro servo tuo (in fidem tuam me recipe) in bonum (in salutem
meam),
ne me vi opprimant insolentes.
123. Oculi mei tabescunt desiderio salutis tuae,
et verbi tui justii (adimplendi).
124. Fac cum servo tuo secundum gratiam tuam,
et statuta tua doce me.
125. Servus tuus ego sum, intelligentem me redde,
ut cognoscam praecepta tua.
126. Tempus est agendi Jovae,
frangunt *impium* legem tuam.
127. Ideo diligo iussa tua,
magis quam aurum et aurum purum.
128. Ideo omnia (Dei) edicta omnis generis recta habeo (probo),
omnem tramitem mendacii odi.

XVII.

129. Mirabilia sunt praecepta tua,
ideo servat ea anima mea.